

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΤΗΣ ΚΛΕΙΟΥΣ.

Πενταετὴ βίον συμπληρώσασα διὰ τοῦ ἀνὰ χεῖρας ἀριθμοῦ καὶ εἰσερχομένη ἤδη εἰς τὸ ἕκτον ἀπὸ τῆς ιδρύσεως αὐτῆς ἔτος ἡ ΚΛΕΙΩ θεωρεῖ ὡς πρώτιστον αὐτῆς καθήκον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ νὰ ἐκφράσῃ τὰς θερμοτάτας αὐτῆς εὐχαριστίας πρὸς πάντας τοὺς ὅπως δὴποτε, εἴτε διὰ τῆς πολυτίμου αὐτῶν συνεργασίας, εἴτε διὰ τῆς εὐγενοῦς συστάσεως εἴτε διὰ τῆς συνδρομῆς των, τιμήσαντας, ὑποστηρίζαντας καὶ ἐμψυχώσαντας αὐτὴν ἐν τῷ δυσχερεῖ ἀγῶνι, ὃν πάντα τὰ τοιούτου εἶδους ἔργα ἀπαύστως ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς τοῦ ἔθνους ἀναπτύξεως καὶ ἡθικῆς μορφώσεως.

Σὺν τῇ ὁμολογίᾳ δὲ τῆς βαθυτάτης ἡμῶν εὐγνωμοσύνης ἀποτείνομεν πρὸς πάντας τοὺς φιλομούσους Συνδρομητὰς τῆς ἡμετέρας „ΚΛΕΙΟΥΣ“ καὶ τὴν θερμὴν παράκλησιν, ὅπως καὶ ἐν τῷ μέλλοντι διατελέσωσι παρέχοντες ἡμῖν ὁμοίαν ὑποστήριξιν καὶ ἐνθάρρυνσιν καὶ ἐνδεικνύμενοι πρὸς τὸ ἡμέτερον ἔργον τὰς αὐτὰς συμπαθείας, ἃς μέχρι τοῦδε ἐπεδείξαντο. Τοσοῦτῳ δὲ θερμότερον ἅμα καὶ θαρραλεώτερον ἐπικαλούμεθα τὴν εὐμενῇ ἀρωγὴν καὶ σύμπραξιν τῶν φιλομούσων ἡμῶν Συνδρομητῶν, καθ' ὅσον προτιθέμεθα, ὡς καὶ πρότερον ἤδη ἀνηγγείλαμεν, νὰ ἐπενέγκωμεν κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος 1890 σπουδαιότερας τιμὰς ἐπὶ τὰ κρείττω μεταρρυθμίσεις καὶ καλλιτεχνικὰς τελειοποιήσεις, ἀπαιτούσας πολλὰ μείζονας δαπάνας τῶν μέχρι τοῦδε πρὸς συντήρησιν τοῦ φύλλου καταβληθεισῶν, καὶ ἐπομένως καθιστούσας ἀπολύτως ἀναγκαίαν τὴν ἐκ τῶν προτέρων ἐξασφάλισιν ἀναλόγου πρὸς τὰς δαπάνας ἀριθμοῦ συνδρομῶν. Μόνον δὲ εἰς τὴν ὅσον οἶόν τε εὐρύτεραν τῆς Κλειοῦς διάδοσιν ἐλπίζοντες ἐπιλαμβάνομεθα κατὰ τὸ προσεχὲς ἕκτον ἔτος τῶν μεταρρυθμίσεων τούτων, δι' ὧν ἡ Κλειὼ θὰ καταστῇ ἀναντιρρήτως τὸ καλλιτεχνικώτατον καὶ συγχρόνως εὐωνότατον πάντων τῶν ἐλληνικῶν περιοδικῶν ἀναγνωσμάτων.

Εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῆς ἐμφανίσεως εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν ὀρίζοντα ἡ Κλειὼ παντὶ σθένει προσεπάθησε καὶ μηδεμιᾶς ἐπὶ πενταετίαν ὅλην ἐφείσατο θυσίας, ὅπως σὺν τῷ χρόνῳ κατὰστῇ οὐ μόνον λαμπρότατον κόσμημα ἀλλὰ καὶ ὠφελιμώτατον ἀνάγνωσμα πάσης ἐλληνικῆς οἰκογενείας. Μετ' ἄκρας εὐσυνειδησίας φιλοτιμουμένη πάντοτε νὰ περισυλλέγῃ ἐκ πάσης τῆς συγχρόνου φιλολογίας καὶ μεταδίδῃ τοῖς ἀναγνώσταις αὐτῆς ἐν γλώσσῃ γλαφυρᾷ, ὀρθῇ καὶ τοῖς πᾶσι καταληπτῇ πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ συντελέσῃ πρὸς πνευματικὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἡθικὴν μόρφωσιν τοῦ ἔθνους, κατ' ἀρχὴν δὲ καὶ σκοπίμως προτιμῶσα ἐκεῖνα πρὸ πάντων τῆς λεγομένης *τερπνῆς* φιλολογίας τὰ προϊόντα, ὅσα τὰ μάλιστα συμβιβάζονται πρὸς τὰ ἀγνὰ καὶ ἄχραντα ἥθη τοῦ ὑγιοῦς πυρήνος τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, ἐν ἐνὶ λόγῳ, προτιμῶσα νὰ ὠφελῇ τέρπουσα ἢ νὰ *τέρπῃ* μηδὲν ὠφελοῦσα, ἡ Κλειὼ ἀνέκαθεν προσέλαβε σοβαρώτερον τινα χαρακτήρα, ἄξιον μὲν τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ προσορισμοῦ της, ἀλλὰ μὴ δυνάμενον φυσικῇ τῇ λόγῳ νὰ ικανοποιήσῃ ἀπάντων τὰς ἀνάγκας καὶ ὀρέξεις. Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους ἡ Κλειὼ θὰ καταβάλῃ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν, ὅπως μετὰ τῆς σεμνότητος καὶ εὐπρεπειᾶς τοῦ ἥθους συνδυάζῃ ὅσον οἶόν τε ἀρμονικώτατα τὸ ψυχγωγικὸν καὶ τερψιδύμον, καὶ οὕτω κατὰστῇ τὸ ὠραιότατον, ὠφελιμώτατον καὶ τερπνότατον τῶν ἐν Ἑλλάδι οἰκογενειακῶν περιοδικῶν.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι οἱ φιλόμουσοι τῆς Κλειοῦς Συνδρομηταὶ θ' ἀξιώσωσιν ἡμᾶς τῆς αὐτῆς καὶ μέχρι τοῦδε συμπαθείας καὶ ὑποστηρίξεως, ἐκφράζομεν αὖθις πρὸς πάντας τὰς θερμοτάτας ἡμῶν εὐχαριστίας.

Ἐν Λειψίᾳ, τῇ 15. δεκεμβρίου 1889.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Κάρολος Δαρβίνος, μετὰ προσωπογραφίας. — Τὰ χριστούγεννα. — Ἄχ! αὐτὰ τὰ βιβλία! . . ἐκ τοῦ γερμανικοῦ ὑπὸ Ἀρ. Π. Κουρτίδου (τέλος). — Μεγαλοφυχία τοῦ Οὐάλτερ Σκόττ. — Περὶ τῆς χειμερινῆς νάρκης τῶν ζώων. — Δημῶδεις παροιμίαι. — Διάφορα ὄψια. — Πανακοθήκη, ἡτοι ἐρμηνεῖα τῶν εἰκόνων. — Πρὸς τοὺς ἀναγνώστας τῆς Κλειοῦς.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. Κάρολος Δαρβίνος, μετὰ βιογραφίας (ἐν σελ. 369). — Ἡ Παναγία ὑπὸ Gabriel Max (ἐν σελ. 373). — Ἡ Βηθλεὲμ (ἐν σελ. 376). — Ἡ κρύπητ ἐν Βηθλεὲμ (ἐν σελ. 377).

Ἐκδότης Π. Α. ΖΥΓΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψίᾳ. — Χάρτης ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur ἐν Στρασβούργῳ.